

WRĘCZENIE MEDALU
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

WARSZAWA, 16 CZERWCA 2014 ROKU

Życiorys zawodowy

mgr Elżbieta Dudzińska

Pani Elżbieta Dudzińska urodziła się 25 lutego 1938 roku w Łodzi. W latach 1946–1966 mieszkała w Krakowie, gdzie ukończyła szkołę średnią i rozpoczęła pracę zawodową w Bibliotece Polskiej Akademii Nauk (1956–1957), a następnie w Bibliotece Akademii Górniczo-Hutniczej (1957–1965) — zdobywając doświadczenie zawodowe kolejno we wszystkich oddziałach tej biblioteki i awansując od stanowiska pomocnika bibliotekarza do starszego bibliotekarza.

W 1963 roku Pani Dudzińska ukończyła Studium Bibliotekoznawstwa dla pracujących na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł magistra. W 1968 roku zdała egzamin przed komisją egzaminacyjną dla bibliotekarzy dyplomowanych przy Ministrze Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, uzyskując uprawnienia bibliotekarza dyplomowanego.

Od 1 stycznia 1966 roku do końca września 2003 roku Pani Elżbieta Dudzińska była zatrudniona w Politechnice Warszawskiej — początkowo jako starszy bibliotekarz, następnie kustosz, a po uzyskaniu uprawnień jako kustosz dyplomowany. W 1969 roku została kierownikiem Oddziału Czasopism BG PW, a od 1993 roku, aż do przejścia na emeryturę w październiku 2003 roku, była Dyrektorem Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej.

Już w okresie pełnienia funkcji kierownika Oddziału Czasopism BG PW wykazywała się dużą inicjatywą i wysokimi kwalifikacjami zawodowymi. Swoje szczególne zainteresowanie i pasję poświęciła czasopismom naukowym oraz polityce ich

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

gromadzenia — zadaniu o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania instytucji naukowych w obszarze nauk technicznych i ścisłych. Dzięki talentom organizacyjnym i wielkiemu zaangażowaniu od 1979 roku koordynowała prenumeratę czasopism w bibliotekach wyższych szkół technicznych na terenie całego kraju. W latach 1986–1991 prowadziła z zespołem Biblioteki Głównej PW, na zlecenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, koordynację importu czasopism w skali kraju (publikując co roku *Wykaz czasopism naukowych i innych nośników informacji naukowej importowanych do Polski w roku...*). Publikacja ta stanowiła niezwykle ważne źródło informacji, nie tylko dla bibliotekarzy, ale także dla wszystkich, którzy poszukiwali dostępu do czasopism zagranicznych. Fakt, że była opracowywana przez Zespół kierowany przez Panią Elżbietę Dudzińską, wskazuje na uznanie dla kwalifikacji i fachowości Zespołu, ale także świadczy o nadrzędnej roli, jaką pełniła wówczas w środowisku bibliotek naukowych Biblioteka Główna Politechniki Warszawskiej.

Prace w zakresie koordynacji importu czasopism Pani Dudzińska kontynuowała w latach 1991–1998, będąc członkiem zespołu ds. ogólnopolskiego importu czasopism naukowych i innych nośników informacji naukowej przy Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki. Działania te w sposób znaczący przyczyniały się do wzrostu prestiżu Biblioteki Głównej PW na forum bibliotek w całym kraju, jednocześnie wskazując na czołową pozycję Politechniki Warszawskiej w zakresie organizowania tej współpracy.

W czasie pełnienia funkcji dyrektora Biblioteki Głównej Pani mgr Elżbieta Dudzińska, starszy kustosz dyplomowany, przeprowadziła szereg działań usprawniających działalność tej jednostki oraz innych bibliotek Politechniki Warszawskiej. Z Jej inicjatywy wprowadzono w Bibliotece Głównej zmiany organizacyjne w strukturze systemu biblioteczno-informacyjnego Uczelni. W 1994 roku wprowadzono nowy schemat organizacyjny, mający na celu podkreślenie działalności informacyjnej Biblioteki oraz zadań wynikających z wdrażania informatyzacji.

W związku z decyzją władz Uczelni z 1995 roku o rozbudowie i modernizacji Biblioteki Głównej Pani Elżbieta Dudzińska opracowała „Założenia wstępne rozbudowy Gmachu Głównego dla potrzeb BG”. W następnych latach współpracowała na co dzień z architektami, projektantami i wykonawcami, doprowadzając do otwarcia nadbudowy Biblioteki Głównej w Gmachu Głównym we wrześniu 1999 roku. Nowe pomieszczenia zostały przygotowane z uwzględnieniem najnowszych trendów w bibliotekarstwie, czego wyrazem było przeznaczenie dużej części nowej przestrzeni na magazyny zbiorów z otwartym dostępem dla czytelników oraz zastosowanie magazynowania zwarte-

go w części niedostępnej dla czytelników. Zmiana ta stanowiła nową jakość w pracy Biblioteki Głównej, a przyjęte rozwiązania techniczne i organizacyjne długo jeszcze stanowiły wzór do naśladowania dla wielu bibliotek w kraju.

Okres kierowania przez Dyrektora Elżbietę Dudzińską Biblioteką Główną, to czas intensywnych zmian związanych z wdrażaniem komputeryzacji w bibliotekach polskich. Rola Pani Dyrektora była w tych działaniach znacząca. Uruchomiony w październiku 1994 roku komputerowy system udostępniania książek w Wypożyczalni Studenckiej APIS-ZB był jednym z pierwszych tego typu instalacji w kraju. W kolejnych latach systemy biblioteczne w Bibliotece Głównej były modernizowane, a w 2000 roku wdrożono zintegrowany system biblioteczny Aleph, rozszerzony następnie na filie Biblioteki Głównej oraz zainteresowane biblioteki wydzielone. Wybór systemu był poprzedzony przygotowaniem całościowej koncepcji informatyzacji Biblioteki Głównej oraz dyskusją w gronie pracowników bibliotek uczelnianych. Należy podkreślić, że dokonany wówczas wybór i podjęte decyzje wskazują na duże umiejętności przewidywania i planowania dyrekcji Biblioteki Głównej, i osobiście Pani Elżbiety Dudzińskiej, gdyż do dziś system Aleph i inne produkty firmy ExLibris pozostają najczęściej kupowanymi programami bibliotecznymi, nie tylko w Polsce, ale także w innych dużych bibliotekach naukowych na całym świecie. Dzięki podjętym decyzjom Biblioteka Główna była przez wiele lat ośrodkiem wiodącym we wdrażaniu komputeryzacji w bibliotekach technicznych szkół wyższych.

Przez cały okres kierowania Biblioteką Główną mgr Elżbieta Dudzińska konsekwentnie prowadziła politykę gromadzenia zbiorów, w tym szczególnie czasopism importowanych, w taki sposób, aby zapewnić użytkownikom dostęp do możliwie pełnego ich zasobu. Biblioteka Główna PW była w tym okresie instytucją o najbogatszym w kraju zasobie czasopism z zakresu nauk technicznych, matematyki, fizyki i chemii. Pełniła funkcję I Centralnej Biblioteki Technicznej, współpracując w tym zakresie z bibliotekami wyższych uczelni technicznych, Polskiej Akademii Nauk i innymi dużymi bibliotekami technicznymi.

Konsekwentnie realizując politykę koordynacji gromadzenia zbiorów Pani Elżbieta Dudzińska inicjowała i organizowała porozumienia dyrektorów bibliotek w celu zapewnienia społeczności Uczelni dostępu do baz danych bibliograficznych i abstraktowych oraz — coraz szerzej — do pełnotekstowych czasopism elektronicznych. Działania te zmierzały do zapewnienia dostępu do baz na preferencyjnych warunkach finansowych, co było szczególnie cenne wobec złej sytuacji finansowej wielu uczelni.

Pani Elżbieta Dudzińska zorganizowała **pierwsze w Polsce konsorcjum** zapewniające dostęp do 400 pełnotekstowych czaso-

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

pism elektronicznych firmy Springer w systemie on-line. Ta inicjatywa miała szczególne znaczenie, gdyż po raz pierwszy w historii zapewniła dostęp polskim pracownikom naukowym do czasopism elektronicznych w takiej skali. Kolejne powstające w kraju konsorcja na zakup czasopism były wzorowane na projekcie zrealizowanym przez Panią dyrektor Elżbietę Dudzińską, a po kilku latach działania te doprowadziły do powstania licencji krajowych, stanowiących obecnie fundament dostępu do piśmiennictwa naukowego w całym kraju.

Niezależnie od licencji na dostęp do czasopism on-line, dzięki polityce prowadzonej przez Panią Elżbietę Dudzińską i jej niezwykłym staraniom o pozyskanie funduszy, Biblioteka Główna Politechniki Warszawskiej już w końcu 1999 roku zapewniała dostęp do 6 światowych baz bibliograficznych w systemie on-line, a także do 17 baz na dyskach optycznych, a w nich do ponad 14 000 tytułów czasopism pełnotekstowych. W Bibliotece Głównej tworzone było w tym czasie 5 baz własnych, w tym baza SYMPOnet, która powstawała przy współudziale 60 bibliotek naukowych z terenu całego kraju.

W 1997 roku mgr Elżbieta Dudzińska zainicjowała prace związane z wyodrębnieniem i opracowaniem szczególnie cennych zbiorów zgromadzonych w Bibliotece Głównej, tworząc kolekcję włączoną do Narodowego Zasobu Bibliotecznego. Należy podkreślić, że Biblioteka Główna była w tym okresie jedną z 55 bibliotek w kraju, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury z 1998 roku były uprawnione do tworzenia takiego zbioru. Umieszczenie Politechniki Warszawskiej na liście tych instytucji było niewątpliwie zasługą Pani Elżbiety Dudzińskiej. Podjęte działania sprawiły, że dostrzeżono znaczenie dla dziedzictwa narodowego zbiorów bibliecznych z zakresu nauk technicznych, które są własnością Politechniki Warszawskiej. Dzięki swojej wiedzy i zdobytemu doświadczeniu Elżbieta Dudzińska została członkiem Krajowej Rady ds. Narodowego Zasobu Bibliotecznego powołanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (w kadencji 1999–2004).

Pani mgr Elżbieta Dudzińska prowadziła także szeroką działalność bibliotekarską na forum całego kraju, przyczyniając się tym samym do podnoszenia prestiżu naszej Uczelni.

Wyrazem tych działań, oprócz wspomnianych wcześniej prac na rzecz koordynacji prenumeraty czasopism zagranicznych i tworzenia konsorcjów w celu zakupu licencji na dostęp do czasopism zagranicznych, była jej aktywność na forum Konferencji Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych. W 1997 roku mgr Elżbieta Dudzińska została wybrana do Rady Wykonawczej **Konferencji Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych**, w której w kadencji 2000–2003 pełniła funkcję przewodniczącej. W ramach prac po-

dejmowanych przez Radę Wykonawczą inicjowała działania mające na celu zwrócenie większej uwagi na rolę bibliotek szkół wyższych w badaniach naukowych i dydaktycznych. Pracowała nad zmianami *Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym*, a także monitorowała i opiniowała wiele aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem bibliotek opracowywanych przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Działania te miały bardzo ważne znaczenie dla rozwoju bibliotek naukowych, w tym szczególnie bibliotek szkół wyższych. Aktywność Pani dyrektor Elżbiety Dudzińskiej w podejmowaniu tych działań świadczy o jej dużej wiedzy merytorycznej, a także o autorytecie, jakim cieszyła się w środowisku bibliotekarzy. W sposób oczywisty wzmacniało to także rangę Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej i samej Uczelni.

Pani dyrektor Elżbieta Dudzińska reprezentowała Politechnikę Warszawską, działając w Komitecie Badań Naukowych kolejno w Zespole ds. Upowszechniania Nauki i Informacji Naukowej (1991–2000) oraz w Sekcji Upowszechniania Nauki (2001–2003).

Zainicjowała i współorganizowała trzy ogólnopolskie konferencje środowisk bibliotekarskich, które odbyły się na Politechnice Warszawskiej (w 1995 roku — Konferencja Jubileuszowa z okazji 80-lecia Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej pt. *Zadania biblioteki wyższej uczelni technicznej wczoraj, dziś i jutro*, w 1999 roku — *Kierunki modernizacji usług biblioteczno-informacyjnych w bibliotekach naukowych szkół wyższych* — ogólnopolska konferencja związana z uroczystością otwarcia Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej w nowych pomieszczeniach, w 2002 roku — *Współpraca bibliotek naukowych w zakresie obsługi użytkowników*). Wydarzenia te wniosły istotny wkład w rozwój bibliotekarstwa polskiego.

Pani Elżbieta Dudzińska jest autorką ponad 30 publikacji. Wśród nich szczególne znaczenie mają prace związane z historią Politechniki Warszawskiej, m.in. biogramy byłych profesorów: Stanisława Wysockiego, Mieczysława Wolfkego, Romana Trzczińskiego, Leona Staniewicza, Mieczysława Pożarskiego, Romana Podoskiego, Kazimierza Drewnowskiego. Materiały te stanowią cenny wkład Pani Elżbiety Dudzińskiej w działania na rzecz upamiętnienia najważniejszych osiągnięć w historii Uczelni.

Wiele serca i uwagi poświęciła Pani Elżbieta Dudzińska upamiętnieniu w Politechnice Warszawskiej sylwetki **Pani Grażyny Lipińskiej** — jednej z pierwszych absolwentek Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej (1928), żołnierza Legionów Polskich, członka Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej, szefa wywiadu AK na Wschodzie, podpułkownika Wojska Polskiego — a potem, gdy po wielu latach więzień, łagrów i obozów

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

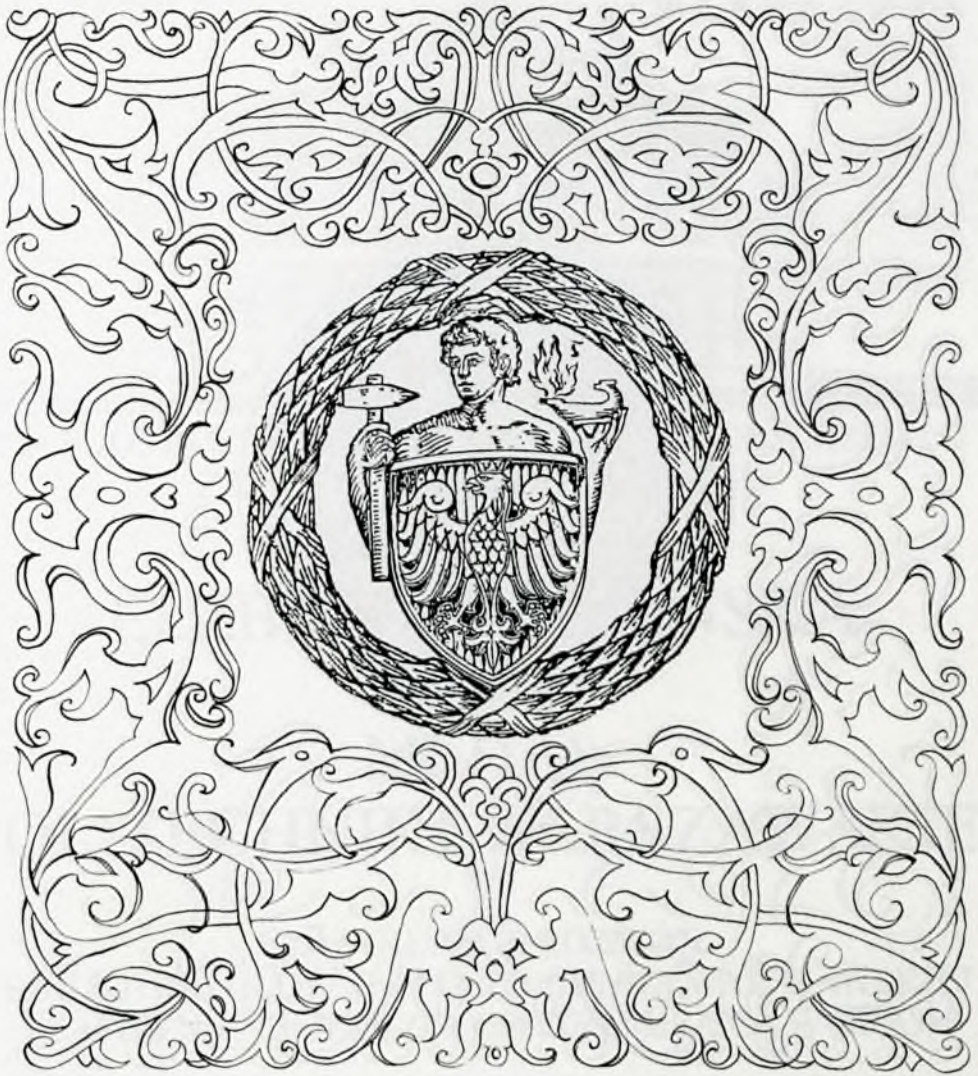
pracy wróciła w 1956 roku do kraju — przez ponad 20 lat kustosza dyplomowanego w Bibliotece Głównej Politechniki Warszawskiej. Z inicjatywy pani Elżbiety Dudzińskiej Czytelnia w nowej, nadbudowanej części Gmachu Głównego otrzymała imię Grażyny Lipińskiej, a wmurowana wówczas tablica pamiątkowa jest miejscem corocznych spotkań pracowników Uczelni z okazji święta zmarłych.

Niezależnie od aktywności zawodowej Pani Elżbieta Dudzińska od wielu lat prowadziła również szeroką działalność społeczną w: Radzie Bibliotecznej działającej przy Rektorze Politechniki Warszawskiej, Senackiej Komisji ds. Historii i Tradycji, Radzie Zakładowej ZNP, NSZZ „Solidarność” — aktywnie uczestnicząc m.in. w akcji pomocy dla dzieci z domów dziecka. Pani Elżbieta Dudzińska jest także członkiem Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, gdzie aktywnie działa do dziś w Zespole Historyczno-Pamiętnikarskim.

Zaangażowanie Pani Elżbiety Dudzińskiej w działalność społeczną wynika z jej postawy życiowej — otwartości na sprawy ludzi potrzebujących wsparcia oraz umiejętności ich słuchania i organizowania pomocy osobom jej potrzebującym. Na ukształtowanie takiej postawy miały zapewne wpływ Jej cechy osobowe, ale także trudne doświadczenia okresu dzieciństwa i wczesnej młodości, kiedy to w 1940 roku była wraz z rodziną wywieziona do miejscowości Madary w ZSRR, skąd wróciła do kraju dopiero w 1946 roku. Mimo tragicznych wydarzeń z dzieciństwa, kontynuowała naukę i osiągnęła znaczącą pozycję w środowisku pracowników bibliotek w kraju, a swoim zaangażowaniem i wiedzą zawodową zyskała uznanie społeczności Politechniki Warszawskiej.

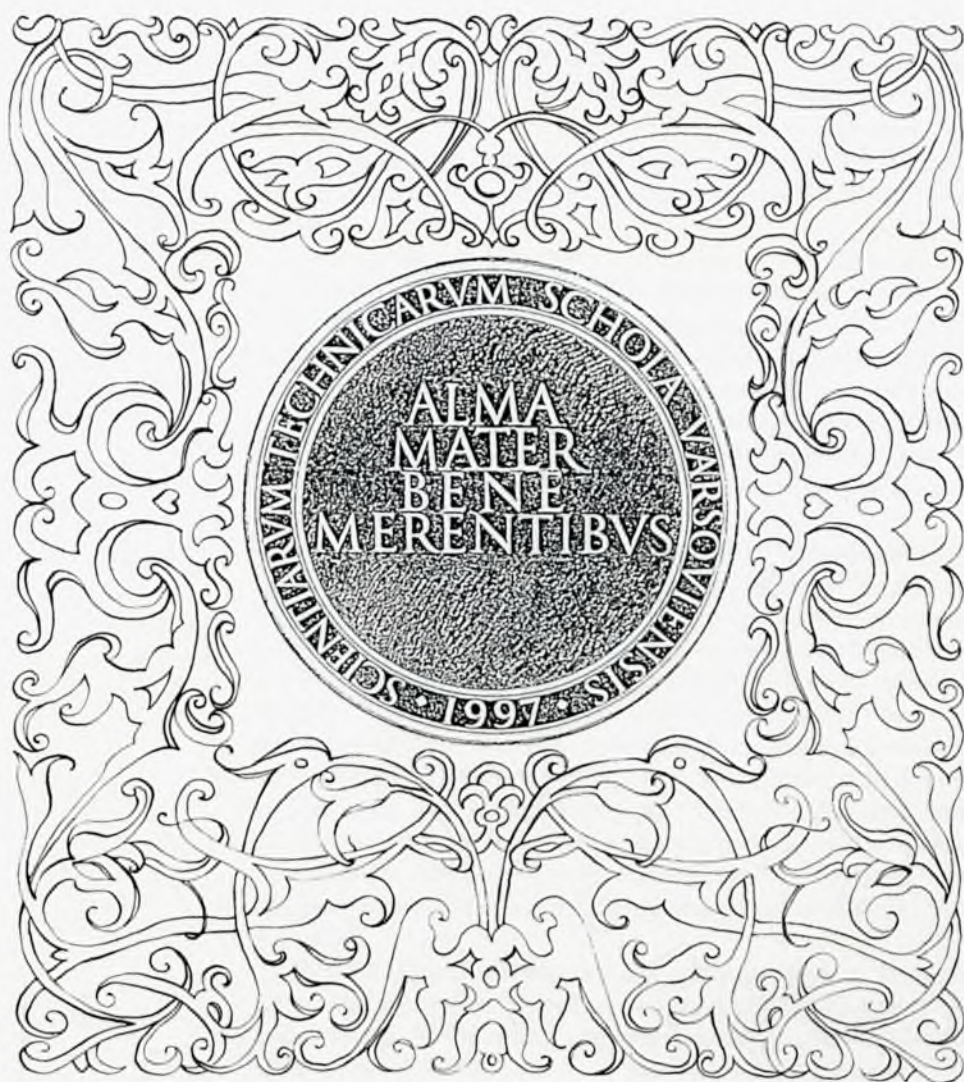
Pani Elżbieta Dudzińska została odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1996), Złotym Krzyżem Zasługi (1979) oraz Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej (2004).

Obecne wystąpienie o przyznaniu Medalu Politechniki Warszawskiej Pani mgr Elżbiecie Dudzińskiej, kustoszowi dyplomowanemu, emerytowanemu dyrektorowi Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej, stanowi wyraz uznania za całokształt pracy zawodowej i Jej wieloletnie działania na rzecz Politechniki Warszawskiej, z którą była związana zawodowo nieprzerwanie przez ponad 37 lat, a dziś, po przejściu na emeryturę, nadal prowadzi aktywną działalność społeczną i związkową.

MEDAL
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU TYSIĄC DZIEWIĘCSET DZIEWIĘCDZIESIĄTYM SIÓDMYM
USTANOWIONY

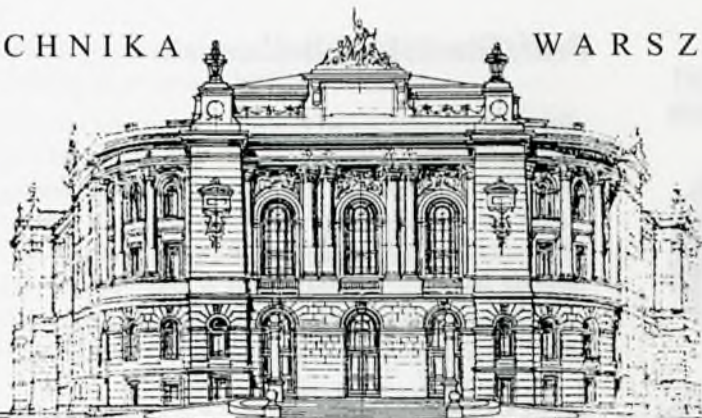

MEDAL
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU TYSIĄC DZIEWIĘCIEC DZIEWIĘCDZIESIĄTYM SIÓDMYM
USTANOWIONY

POLITECHNIKA

WARSZAWSKA

NA PODSTAWIE POSTANOWIENIA KAPITUŁY MEDALU
Z DNIA 26 CZERWCA 2013 ROKU

PANI

ELŻBIETA DUDZIŃSKA

OTRZYMAŁA

MEDAL

POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

ZA WKŁAD W ROZWÓJ
BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
I ZAPEWNIENIE JEJ CZOŁOWEGO MIEJSCA W KRAJU

PRZEWODNICZĄCY
KAPITUŁY MEDALU
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
WŁADYSŁAW FINDEISEN

REKTOR
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
JAN SZMIDT

WARSZAWA, DNIA 16 CZERWCA 2014 ROKU

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

Prof. Stanisław Bolkowski

Laudacja

Pani mgr Elżbieta Dudzińska rozpoczęła pracę w Politechnice Warszawskiej w roku 1966, początkowo jako starszy bibliotekarz, następnie kustosz oraz kustosz dyplomowany. Od 1969 roku była kierownikiem Działu Czasopism w Bibliotece Głównej Politechniki Warszawskiej. Dnia 1 października 1993 roku objęła funkcję Dyrektora Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej. Stanowisko to pełniła do października 2003 roku, aż do przejścia na emeryturę.

Z inicjatywy Pani Dyktor Elżbiety Dudzińskiej wdrożono w Bibliotece Głównej zmiany organizacyjne w strukturze systemu bibliotecznego-informacyjnego Uczelni.

- W 1994 roku wprowadzono nowy schemat organizacyjny Biblioteki Głównej, mający na celu podkreślenie **działalności informacyjnej** Biblioteki oraz zadań wynikających z wdrażania informatyzacji.
- W związku z decyzją Władz Uczelni z 1995 roku o **rozbudowaniu Biblioteki Głównej** Pani Dyktor Elżbieta Dudzińska opracowała „Założenia wstępne rozbudowy Gmachu Głównego dla potrzeb Biblioteki Głównej” oraz współpracowała na co dzień z architektami, projektantami i wykonawcami doprowadzając do otwarcia nadbudowy Biblioteki we wrześniu 1999 roku.
- W roku 2000 wdrożono w Bibliotece Głównej **komputerowy zintegrowany system biblioteczny Aleph**, rozszerzony następnie na filie Biblioteki Głównej oraz zainteresowane biblioteki wydziałowe. System umożliwiał użytkownikom całodobowy dostęp przez sieć komputerową Internet do katalogów i do funkcji usługowych (z rezerwowaniem książek włącznie). Wybór systemu był poprzedzony przygotowaniem cało-

ściowej koncepcji z dużym udziałem Pani Elżbiety Dudzińskiej oraz dyskusją w gronie bibliotek Uczelni.

- Przez cały okres kierowania Biblioteką Główną Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska prowadziła konsekwentnie realizację polityki **gromadzenia zbiorów**, aby zapewnić użytkownikom dostęp do możliwie pełnego zasobu czasopism zagranicznych. Biblioteka Główna Politechniki Warszawskiej była w tym okresie instytucją o najbogatszym w kraju zasobie czasopism z zakresu nauk technicznych, fizyki i chemii. Pełniła wówczas właściwie funkcję Centralnej Biblioteki Technicznej.
- W latach 1986–1991 Pani Elżbieta Dudzińska prowadziła z zespołem Biblioteki Głównej koordynację importu czasopism w skali kraju. W poszczególnych latach ukazywał się **wykaz czasopism naukowych** i innych nośników informacji, importowanych do Polski, stanowiący cenne źródło informacji zarówno dla bibliotekarzy, jak i dla wszystkich, którzy poszukiwali dostępu do czasopism zagranicznych. Działalność ta była w następnych latach kontynuowana we współpracy z Polską Fundacją Upowszechnienia Nauki.
- Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska inicjowała i organizowała porozumienia dyrektorów bibliotek w celu zapewnienia użytkownikom dostępu, na ulgowych warunkach, do baz danych bibliograficznych i abstraktowych oraz — coraz szerzej — do pełnotekstowych czasopism elektronicznych. Zorganizowała w Bibliotece Głównej Politechniki Warszawskiej **pierwsze w Polsce konsorcjum** zapewniające dostęp do 400 pełnotekstowych czasopism elektronicznych firmy Springer w systemie On-Line. Kolejne powstające w kraju konsorcja na zakup czasopism były wzorowane na projekcie zrealizowanym przez Panią Elżbietę Dudzińską. Po kilku latach, działania te doprowadziły do powstania licencji krajowych, stanowiących obecnie fundament dostępu do piśmiennictwa naukowego w całym kraju. Obecnie Biblioteka Główna zapewnia swoim pracownikom i studentom dostęp do 6 światowych baz bibliograficznych w systemie on-line, do 17 na dyskach optycznych oraz do ponad 14 000 tytułów czasopism pełnotekstowych.

W 1997 roku Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska zainicjowała prace związane z wyodrębnieniem i opracowaniem zbiorów szczególnie cennych, gromadzonych w Bibliotece Głównej tworząc kolekcję włączoną do **Narodowego Zasobu Bibliotecznego**. Należy podkreślić, że Biblioteka Główna była w tym okresie jedną z 55 bibliotek w kraju, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury z 1998 roku, były uprawnione do tworzenia ta-

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

kiego zbioru. Umieszczenie Politechniki Warszawskiej na liście tych instytucji było niewątpliwie zasługą Pani Elżbiety Dudzińskiej. W wyniku tych działań dostrzeżono znaczenie dla dziedzictwa narodowego zbiorów bibliotecznych z obszaru nauk technicznych, które są własnością Politechniki Warszawskiej. Jej wiedza i doświadczenie w tym zakresie sprawiły, że została członkiem Krajowej Rady ds. Narodowego Zasobu Bibliotecznego powołanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (w kadencji 1999–2004).

Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska prowadziła także szeroką działalność bibliotekarską na forum całego kraju, przyczyniając się tym samym do podnoszenia prestiżu naszej Uczelni.

Wyrazem tych działań, oprócz wspomnianych wcześniej prac na rzecz koordynacji prenumeraty czasopism zagranicznych, tworzenia konsorcjów dla zakupu licencji na dostęp do czasopism zagranicznych, była jej aktywność na forum **Konferencji Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych**. W roku 1997 Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska została wybrana do Rady Wykonawczej Konferencji Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych, w której w kadencji 2000–2003, pełniła funkcję przewodniczącej. W ramach prac podejmowanych przez Radę Wykonawczą inicjowała działania mające na celu zwrócenie większej uwagi na rolę bibliotek szkół wyższych w badaniach naukowych i dydaktycznych, pracowała nad zmianami *Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym*, monitorowała i opiniowała wiele aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem bibliotek opracowywanych przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Działania te miały bardzo ważne znaczenie dla rozwoju bibliotek naukowych, w tym szczególnie bibliotek szkół wyższych. Aktywność Pani Dyrektor Elżbiety Dudzińskiej w podejmowaniu tych działań, świadczy o jej dużej wiedzy merytorycznej a także o autorytecie, jakim cieszyła się w środowisku bibliotekarzy. W sposób oczywisty wzmacniało to także rangę Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej i samej Uczelni.

Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska reprezentowała Politechnikę Warszawską działając w Komitecie Badań Naukowych, kolejno w Zespole ds. Upowszechniania Nauki i Informacji Naukowej (1991–2000) oraz w Sekcji Upowszechniania Nauki (2001–2003).

Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska zainicjowała i współorganizowała trzy ogólnopolskie konferencje środowisk bibliotekarskich, które odbyły się na Politechnice Warszawskiej. W 1995 roku odbyła się Konferencja Jubileuszowa z okazji 80-lecia Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej pt. *Zadania biblioteki wyższej uczelni technicznej wczoraj, dziś i jutro*, w 1999 roku — konferencja pt. *Kierunki modernizacji usług biblioteczno-infor-*

macyjnych w bibliotekach naukowych szkół wyższych, a w 2002 roku — ogólnopolska konferencja pt. *Współpraca bibliotek naukowych w zakresie obsługi użytkowników*, powiązana z uroczystością otwarcia Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej w nowych pomieszczeniach. Wydarzenia te stanowiły istotny wkład w rozwój bibliotekarstwa polskiego.

Pani mgr Elżbieta Dudzińska jest autorką ponad 30 publikacji. Wśród nich zwracają uwagę szczególnie prace związane z historią Politechniki Warszawskiej, biogramy dawnych profesorów, które prezentowały sylwetki: Stanisława Wysockiego, Mieczysława Wolfkego, Romana Trzczińskiego, Leona Staniewicza, Mieczysława Pożarskiego, Romana Podoskiego, Kazimierza Drewnowskiego. Materiały te zawierają wiele informacji o historii Politechniki Warszawskiej. Jednocześnie stanowią cenny wkład Pani Elżbiety Dudzińskiej w działania na rzecz upamiętnienia najważniejszych osiągnięć w historii Uczelni.

Niezależnie od aktywności zawodowej, Pani Dyrektor Elżbieta Dudzińska od wielu lat prowadziła również szeroką działalność w Radzie Bibliotecznej Politechniki Warszawskiej, Senackiej Komisji ds. Historii i Tradycji, Radzie Zakładowej ZNP oraz w NSZZ „Solidarność”. Pani Elżbieta Dudzińska jest członkiem Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, gdzie aktywnie działa w Zespole Historyczno-Pamiętnikarskim.

Pani Elżbieta Dudzińska została odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1996 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1979 r.) oraz Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej (2004 r.)

Przyznanie Medalu Politechniki Warszawskiej Pani mgr Elżbiecie Dudzińskiej, kustoszowi dyplomowanemu, emerytowanemu dyrektorowi Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej, stanowi wyraz uznania za całokształt pracy zawodowej i Jej wieloletnie działania na rzecz Politechniki Warszawskiej, z którą była związana zawodowo nieprzerwanie przez ponad 37 lat. Po przejściu na emeryturę Pani mgr Elżbieta Dudzińska prowadzi w Uczelni działalność społeczną i związkową.

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

MEDAL
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
W ROKU TYSIĄC DZIEWIĘCSET DZIEWIĘCDZIESIĄTYM SIÓDMYM
USTANOWIONY

OSOBY, KTÓRYM NADANO MEDAL POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

nr 1	Maria DRAC (pośmiertnie)	1998
nr 2	prof. Wiesław KAWECKI	1998
nr 3	prof. Jan ODERFELD	1998
nr 4	prof. Jerzy OSIOWSKI	1999
nr 5	prof. Franciszek PIAŚCIK	1999
nr 6	prof. Władysław TRYLIŃSKI	1999
nr 7	prof. Halina SKIBNIEWSKA	2000
nr 8	prof. Edward BRUCE LEE	2000
nr 9	prof. Eckhart BLAß (Niemcy)	2001
nr 10	prof. Jan Tadeusz EBERT	2001
nr 11	prof. Stefan WOJCIECHOWSKI	2001
nr 12	dr Andrzej SZUSTER	2002
nr 13	prof. Henryk TUNIA	2003
nr 14	prof. Andrzej MAKOWSKI	2003
nr 15	dr inż. Anna Walentyna JANKOWSKA	2003
nr 16	mgr Celeste ZAWADZKA	2003
nr 17	mgr inż. Karol ROMANOWSKI	2003
nr 18	prof. Jan PETYKIEWICZ	2004
nr 19	prof. Jacek STUPNICKI	2004
nr 20	inż. Giancarlo MICHELLONE (Włochy)	2004
nr 21	prof. Jacek KUBISSA	2005
nr 22	prof. Andrzej S. NOWAK	2005
nr 23	prof. Małgorzata KUJAWIŃSKA	2006
nr 24	prof. Włodzimierz ZYCH	2006
nr 25	mgr Zdzisława PILICZ	2007
nr 26	prof. Andrzej GOMULIŃSKI (pośmiertnie)	2008

MEDAL
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
16 czerwca 2014 roku

nr 27	dr Bohdan UTRYSKO	2008
nr 28	plk. Karol PERŁOWSKI	2009
nr 29	prof. Stanisław JANE CZKO	2009
nr 30	kard. Józef GLEMP	2010
nr 31	dr Zygmunt TRZASKA DURSKI	2010
nr 32	prof. Hugo TIENPONT (Francja)	2011
nr 33	prof. Władysław WŁOSIŃSKI	2012
nr 34	prof. Andrzej JAKUBIAK	2012
nr 35	Grażyna MACIEJKO	2012
nr 36	Henryk SKARŻYŃSKI	2014
nr 37	Andrzej MUSTER	2014

OFICYNA WYDAWNICZA POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ